

KOTKAS

Noorte Kotkaste juhtide ajakiri

TARTUS

MÄRTS 1939

Nr. 3

Noortemagistrite Ajutise Keskuse juubeli- koosolekult.

Asutati Noortemagistrite Kogu.

Pühapäeval, 5. märtsil s. a. toimus Tartus Tartu Maavalitsuse koosolekute saalis Noortemagistrite Ajutise Keskuse 5. aastapäeva puhul pidulik

üldkoosolek, millest võttis osa üle riigi ligi 80 noortemagistrit ja kotkajuhti.

Peale sõprusringi moodustamist,

Esireas paremalt vasakule: nmag. K. Liping, NK Peastaabi ülem nmag. J. Tedersoo, Tartu maavanem H. Lauri, noortemagistrid V. Hiir, E. Vardja ja R. Lahi.

kus võeti vastu ligi 30 uut kotkajuhti, avas koosoleku Noortemagistrite Nõukogu esimees nmag. Valter Hiir.

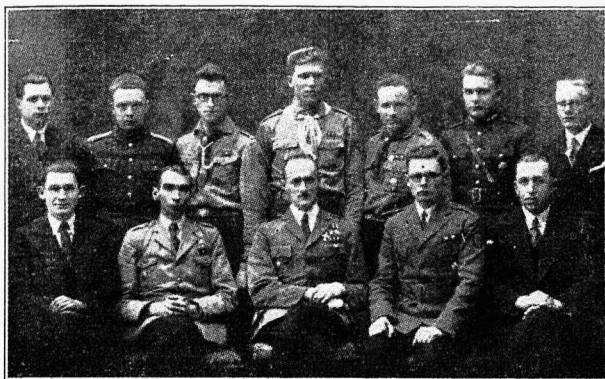
Koosoleku juhatusse valiti juhatajaina nmag. V. Hiir ja E. Vardja ning sekretäridena nmag-id R. Lahi, E. Tarn ja V. Kulasalu.

Koosoleku algul sai tervituseks sõna Tartu Maavanem ja NK Tartumaa Maleva vanem H. Lauri, kes koosolekule soovis häid tulemusi ning avaldas lootust, et see sõbralik koostöö vaim, mis noorte kotkaste juhtkonnas on alati valitsenud, jääks domineerivaks ka loodavas Noortemagistrite Kogus.

Selle järel sai avakõneks sõna NK Peastaabi ülem nmag. J. Tedersoo, kes tõi tervitusi NK Vanemalt ja Peastaabilt. Kõneleja mainis, et Noortemagistrite Nõukogu on möödunud 5 aasta jooksul üllatavalt palju enesalgatust näidanud, ja lootis, et loodav Noortemagistrite Kogu suuresti hõlbustab tulevikus Peastaabi tööd. Peatudes lühidalt skautlike organisatsioonide ühendamisküsimuste juures avaldas kõneleja lootust, et kõik kohalviibivad juhid ei keelduks ka ühendamise korral kaasa aitamast, et Eesti noored alati sammuksid tõusuteed.

Noortemagistrite Ajutise Keskuse tegevusest 5 aasta jooksul andis ülevaate nmag. V. Hiir (vt. kirjutus lk. 44).

1. Pilt koosolekusaali. 2. Nmag. R. Lahi refereerimas juhtide ajakirja arengusuunast. 3. Koosolekust osavõtjad pärjapanekul Vabaduspuiestikus. 4. Nmag. V. Hiir asetab pärja Vabadussambale.

**Esimene noortemagistrite
koosolek Tallinnas 17.
märtsil 1934. a.**

*Istuvad: V. Hiir, J. Udi-
kas, J. Tedersoo, A. Oha-
ka ja M. Saari.*

*Püsti: E. Tarn, A. Allik,
V. Pirsko, R. Lahi, E. Vard-
ja, V. Kulasalu ja B. Me-
ret.*

Juhtide ajakirja arengusuunast kõneles tegevtoimetaja nmag. R. Lahi, kes väitis, et ajakiri on alles kujunemisjärgus ja stabiilsema ilme saavutamise on alles siis võimalik, kui jõutakse välja normaalse ajajärguni noorte organisatsioonide elus. Noorte Kotkaste organisatsioon ilma juhtide kui ka poiste oma ajakirjata pole enam mõeldav. Seepärast on „Kotka“ toimetuse katsena asunud välja andma poiste ajakirja „Noor Kotkas“, mille ilme alles kujunemisel. Loodab, et teadliku juhtkonna kaasabil peagi suudame nii „Kotkast“ kui ka „Noorest Kotkast“ kujundada ajakirjad, mis julgesti võivad võistelda teiste samalaadsete ajakirjadega.

Koosoleku tähtsamaks osaks kujunes Noortemagistrite Ajut. Keskuse ümbermoodustamine Noortemagistrite Koguks. Vastav otsus kui ka uue Noortemagistrite Kogu kodukord võe-

ti peale mõningate parandus-ettepanekute tegemist ühel häälel vastu.

Kuna Noortemagistrite Kogu kodukord hakkab kehtima alles NK Vanema kinnitamisel, otsustati praegune Noortemagistrite Nõukogu koosseisus V. Hiir, E. Vardja, R. Lahi, V. Kulasalu ja E. Tarn volitada Noortemagistrite Kogu juhatase ülesannetesse kuni järgmise üldkoosoleku kokkukutsumiseni.

Eeloleval suvel otsustati korraldada pikem matk Soome.

Tervitustelegrammid otsustati saata noorsoo-organisatsioonide Patroonile President K. Pätsile, Peavaneemale kindr. J. Laidonerile, HM Noorsoo- ja Vabahariduse Osakonna direktorile kol. J. Vellerinnale ja NK Vanemale kol. J. Maide'le.

Koosolek lõppes hümniaga.

Peale koosolekut toimus pärjapanek Vabadussambale ja ühine lõuna.

III Tartumaa kodukaitse-päevad.

11. ja 12. märtsil s. a. peeti Tartus traditsioonilised Tartumaa kodukaitsepäevad.

Kodukaitse-päevadest võttis osa ka Kaitseliidu ülem kindral J. Orasmaa, Naiskodukaitse esinaine E. Männik, KL Peastaabi kultuur-informatsiooni jaoskonna pealik kapten A. Truuvvere ja õppejaoskonna pealik major P. Lilileht.

Pühapäeval toimus teiste töökoosolekute sarjas ka Noorte Kotkaste

Tartumaa Maleva juhtide nõupidamine, millest võttis osa umbes 100 juhti ja pealikut, ja Kodutütarde Tartumaa Ringkonna rühmavanemate koosolek.

Kell 1 päeval toimus „Vanemuise“ kontsertsaalis ühine koosolek, kus Kaitseliidu ülem jagas välja teenetemärgid. Kõnega välisest julgeolekust ja praegusest rahvusvahelisest seisukorrast esines kindr. A. Traksmaa.

Kodukaitse-päevad lõppesid aktusega ja piduga „Vanemuises“.

Esimene Noortemagistrite Nõukogu.
(1934—1935).

Ees: nmag. R. Lahi, nmag. K. Liping (esimees), nmag. A. Ohaka.
Püsti: nmag. E. Vardja, nmag. E. Tarn.

5 aastat Noortemagistrite Ajutise Keskuse tegevust.

Noortemagister Valter Hiir.

5. märtsil s. a. pühitses Noortemagistrite Ajutine Keskus oma 5-ndat aastapäeva. Sel puhul pole liigne heita pilku tagasi, et saada ülevaadet Keskuse tööst möödunud 5 a. vältel.

Teatavasti Noortemagistrite Ajutise Keskuse loomise mõte tõsteti noortemagistrite nõupidamisel, 1934. a. märtsikuus Tallinnas, kus tähendatud algatus leidis üldist pooldamist, samuti ka noortemagister A. Ohaka' poolt koostatud kodukorra projekti üldised põhimõtted. Kodukorra projekti kohaselt loodava Noortemagistrite Ajutise Keskuse ülesandeks pidi jääma Noorte Kotkaste Peastaabi abistamine organisatsiooni ellu ja noorte töösse puutuvate küsimuste lahendamisel.

Kodukorra lõplikuks väljatöötamiseks valiti ajutine juhatus koosseisus: noortemagistrid K. Liping, A. Ohaka ja V. Hiir, kes töö lõppedes kutsus kokku noortemagistrite üldkoosoleku Keskuse asutamise küsimuse lõplikuks lahendamiseks.

Noortemagistrite üldkoosolek toimus 1. juulil 1934. a. Elvas, NK III üler. õppe-

laagris. Koosolekul võeti vastu keskuse kodukord, otsustati see esitada kinnitamiseks NK Peavanemale ja valiti keskuse tööd juhtiv nõukogu.

NK Peavanem kinnitas Noortemagist-

Noortemagistrite Nõukogu 1935—1936.

Ees: E. Vardja, K. Liping (esimees), A. Ohaka. Seisavad: E. Tarn ja V. Hiir.

rite Ajutise Keskuse kodukorra 28. sept. 1934. a. ja siitpeale algab keskuse järjekindel ja küllaltki tulemusrikas töö.

Tahtes saada kujukat ülevaadet Keskuse tööst, tuleb liigitada alad, missugustel Keskus on tegutsenud möödunud aastate jooksul.

Nendeks aladeks on olnud: 1) organisatsiooniline korraldustöö, 2) juhtide ettevalmistamine, 3) Keskuse siseelu korraldamine ja 4) juhtide ajakirja asutamine ja elluviimine.

Organisatsioonilise korraldustöö alal on esijoones Keskuse huvi paelunud NK Põhimääruste muutmise küsimus, mis on Keskuse päevakorras olnud juba nelja aasta vältel.

On arutatud vanemate poiste organiseerimise ja töö küsimusi. On aidatud kaasa I üleriikliku üldlaagri teostamisel kui ka järgmise kavastamisel.

Peastaabi ja malevate instrktorite ametisse rakendamise, ettevalmistuse, töö ja tasu küsimused on leidnud korduvat arutlust nõukogu- ja üldkoosolekuid.

Organisatsiooni töö alal on püütud leida paremaid töömeetodeid ja lahendatud mitmesuguseid jooksvaid küsimusi (noorhaugaste töö, üleriiklikkude näituste korraldamine, korranõudeist üleriiklikel kogunemistel, noorte registreerimise ja tunnistuste väljaandmise kord, „Alati valmis!“ ja leiste võistluste korraldamisest, noorte kotkaste suvikodu asutamisest ja selle kasutamisest, noorte kotkaste vorm ja lipude tseremooniad jne.).

Ühes sellega on püstitatud nõue, et organisatsiooni tööd peab kujundama kavakindlalt, milleks vajalik pikemaajaline töökava.

On peetud vajalikuks noorte kotkaste töö edendamiseks anda välja uusi käsiraamatuid vanemate poiste, noorhaugaste töö ning noorkotkalikkude mängude alalt. Korduvalt on toonitatud poiste oma ajakirja asutamise mõtet, ja aktiivse noorkotkluse propaganda vajalikkust.

On selgitatud Kaitseliidu ja noorte Kotkaste organisatsioonide vahelist sidet

*Noortemagistrite Nõukogu 1936—1938.
E. Vardja, V. Hiir, K. Liping (esimees),
V. Kulasalu, E. Tarn.*

ja noorte kotkaste juhtide vastavust Kaitseliidu pealikuile.

Koostöö alal teiste noorsoo-organisatsioonidega on peetud vajalikuks koostööd Maanoorte Ühenduse, Eesti Spordi Keskkliidu Noorte Osakonna ja Eesti Noorte Punase Ristiga, eriti aga Eesti Skautide Malevaga.

Juhtide ettevalmistamise küsimuse lahendamise alal Keskuse liikmete kaasabil on valminud kavad salga- ja rühmapealike koolide teostamiseks ja seega juhtide kavakindla väljaõppe võimaldamiseks.

Mitmeil aastail on tegeldud vanemate ja nooremate juhtide harjutuslaagrite kavastamise ja tegeliku läbiviimise alal Keskuse üksikliikmete kaasabil.

Erilist tähelepanu on osutatud vanemate, mitte Noorte Kotkaste organisatsioonist võrsunud, juhtide väljaõppele ja selle teostamisele koondatud katsekavade alusel.

Korduvalt on rõhutatud üleriiklikkude juhtide konverentside ja nõupidamiste vajalikkust. On välja töötatud kava nende sisustamiseks. Samuti on arutatud välismaiste õppereiside korraldamist ja skautlikku kirjandust sisaldavate raamatute kui ka noorte kotkaste tööks vajalikkude õppevahendite kogude asutamist malevais.

Suvipäevadest osavõtvad noortemagistrid „Kotkaku“ trepil 27. aug. 1938. a.

Juhtkonna organiseerimise alal on peetud vajalikuks Noortemagistrite Ajutine Keskus ümber kujundada täielikuma ja viimistletuma kodukorra alusel töötavaks Noortemagistrite Koguks.

Noortemagistrite Keskuse siseelu korraldamise alal on välja töötatud noortemagistriks saamise kord ja juhitud uute noortemagistrite ning kotkajuhtide juurdekasvu. Keskuse üldkoosolekul 27. augustil m. a. Kotkakodus esitatud mõtteavalduste põhjal on koostatud Noortemagistrite Kogu kodukorra kava.

Juhtide ajakirja asutamist ja elluviimist peetakse juba 1934. a. vajalikuks, et seega

võimaldada noorte kotkaste töö süvendamist ja tihedama sideme loomist noorte kotkaste juhtide vahel. Sellest ajast alates on juhtide ajakiri olnud Keskuse otseks huvi ja tähelepanu objektiks, ilmudes Keskuse väljaandel kuni m. a. sügiseni.

Nii lühidalt Noortemagistrite Ajutine Keskuse tööst möödunud viie aasta vältel. Kokkuvõttes peame märkima, et tööd on tehtud tublisti, kuid ees ootavad järjest uued ülesanded. Nende lahendamine kuulub nüüd aga juba uuele organile, Noortemagistrite Kogule.

Kotkapoja *) arenemine ja järgukatsed.

Väljavõte Gustav Reiali noortemagistri-väitekirjast „Noorkotka lubadus, kombed, seadused ja järgukatsete kavad“.

Ligikaudu üheksandast eluaastast jääb poisikese keheline arenemine aeglaseks, eriti pikkuskasvus. Eelnenud kiire kasvu tagajärjel pole keheline vastupanujõud eriti suur. Süda on väike, tõmbsooned võrdlemisi avarad. Suure kehapiinna tõttu võib poisike kergesti külmetuda. Niisamuti väsib ta kiiresti. Seda tuleb tõsiselt arvestada, hoidudes kehalisest ülekoormamisest ja higistama pane-

*) Koostaja kasutab sõna „kotkapoeg“ 8–12-aastaste organiseeritud poiste üldnimetusena praeguste noorte haugaste asemel.

vast tegevusest külmal ajal. Ühtlasi on vajalik hoolitseda keha harjutamise ja karastamise eest. Seda kergendab poisikesele omane liikumistarve ja mängutung. Neid õieti rakendades saab juba varakult äratada huvi oma keha eest hoolitsemise vastu, mis poisikesel veel täiesti puudub. Üldise kehalise tegevusega ühenduses on tung vallatlemiseks, mida saab rakendada mängudes. Varsti ärkab ka tung käetegevuseks, milleks tuleb pakkuda võimalusi.

Poisikese huvid on suunatud välis-

Uusi noortemagistreid.

5. märtsil s. a. kaitses Tartus NK Tartumaa Maleva abivanem kj. Gustav Reial noortemagistri-väitekirja teemal „Noorkotka lubadus, kombed, sea-
dused ja järgukatsete kavad“. Oponentidena esinesid NK Peastaabi ülem
nmag. J. Tedersoo ja NK Peastaabi vanem-instruktor nmag. K. Liping.

Gustav Reial.

G. Reial sündis 20. juulil 1888. a. Viljandimaal. Õppis Oiu vallakoolis ja Kolga-Jaani kihelkonnakoolis. Lõpetas 1908. a. Tartu õpetajateseminari. Õppis 1921.—1924. a. Tartu ülikoolis loodusteadust.

Tegeliku õpetajana on G. Reial tegutsenud Haaslaval, Tormas ja Laiusel. Alates 1920. aastast tegutseb Tartumaa koolide inspektorina. Kooliloludega ja noorsoo kasvatusega tutvumise otstarbel on ta reisinud Soomes, Saksamaal, Austrias ja Šveitsis. Avaldanud rea õpperaamatuid ja hulga kirjutisi paljudelt harrastusaladelt.

Noorte Kotkaste organisatsioonis on G. Reial üks organisatsiooni rajajaid ja pioneere. Tegutseb praegu Peastaabi nõunikuna ja Tartumaa Maleva abivanemana. Eriti tuleb hinnata G. Reiali teeneid vastutava peatoimetajana NK juhtide ajakirja „Kotkas“ asutamisel ja arendamisel.

Omab Valgetähe IV kl., KL Valgeristi ja NK Ustava sõpruse märgi.

maailma. Väikelapse-ea lõpuks omandatud teadmised ja oskused võimaldavad asuda liigema ümbruse tundmaõppimisele. Asjade ja nähtuste maagilise käsitelu asemele astub realistlik vaatlusviis. Tõuseb uurimistung, mida toetavad küllalt arenenud vaatlusvõime ja mälu. Vaatluste objektideks on üksikud esemed. Ärkab kollektioneerimistung. Tähelepanu ja koondamisvõime on veel nõrgad. Ei saa seepärast rakendada poisikest pikemaks ajaks samale tööle, vaid tema vabatahtlik tegevus olgu vaheldusrikas.

Tagasihoidlik tuleb olla mõistuse koormamisega, mis pole veel võimaline keerulisemaks tegevuseks. Pealegi teeb kool siin sagedasti enam kui see poisikese jõule oleks kohane. Suured eluküsimused poisikest ei huvita. Ta armastab liikumist, eriti mängu, peab lugu käetgevusest, harjutab heameelel joonistamist

ja on huvitatud tegevust võimaldavaist konkreetseist ülesandeist. Sellega ühenduses on poisike vastuvõtlik praktilistele juhataustele. Ta omandab vastupanuta juhi arvamisest; korra nõudmine, käsk ja keeld tunduvad talle loomulikena. See on esijoones matkimisaeg ja retseptiivne ajajärk, mille kestel poisike pole veel kuigi suurel määral võimaline isetegevuseks. Eeskujusid võetakse ümbrusest, kõigepealt perekonnast, õpetajalt ja juhtidelt.

Algul on poisike isekas, ei hooli teistest. Ühistunde arenemine algab alles 10-nda eluaastaga. Moodustuvad kambad. Need pole siiski küllalt kindlad: kergesti lahkub poisike ühest, et siirduda teise, kui seal mäng on meeldivam. Loomupärase isekuse võitmiseks selles eas aitavad kaasa tegevus peres, pesadevahelised võistlused ja vastavad lühijutud.

Poisike elab tänasele. Homne päev ja selle mured ununevad mänguhoos kergesti. Antud lubadused poisikest kauaks ei kõida. Ta ei murra neid küll tahtlikult, vaid lihtsalt unustab (A. Lilius — „Kasvavien tunne-elämä“, O. Tumlirz — „Einführung in die Jugendkunde“).

Jääb küsitavaks, kui suur on kotkapoja lubaduse kasvatuslik väärtus, mis pärast tuleks tõsiselt kaaluda selle äräjätmist või vähemalt konkreetsmaks muutmist. Ärajätmise poolt kõneleb asjaolu, et mitmekordne töötuse andmine tekitab kahtlust varem antud töötuse väärtuses. Normaalselt võiks töötuse andmine toimuda alles 14-aastaselt, sest siis on poiss juba teatud piirides suuteline mõistma antava töötuse ulatust ja tähtsust. Ühte tuleks küll arvesse võtta: töötuse ja lubaduse andmine on muudetud tihti avalik-pidulikuks toiminguks. See ei vasta ei poisi ega poisikese hingeelule. Mõlemale on lubaduse ja töötuse andmine pere ja rühma pühalikuks seemiseks ettevõtteks, mis on seotud vastava tseremoniaaliga. Võõraste juuresolekul kaotab viimane palju oma veetlusest, kaotab ka pere või rühm oma tähtsusest, eriti veel, kui töötuse vastu võtab võõras. Hulkade juuresolek ja uus ümburus kõidavad poisikese tähelepanu ja teevad poisi arglikuks, mispärast töötuse mõte jääb kaugemale tagaplaanile, kogu toiming omandab mehaanilise laadi. Seepärast: lubadus ja töötus antakse oma pere või rühma ees ja tema võtjaks on juht.

Üldiselt on poisikeseiga kasvatajaile kerge. Kodu ja kool tulevad harilikult toime oma ülesannetega. Seepärast on poisikeste organiseerimine selles eas vähem vajalik kui hilisemas. Arvestades aga neid häid harjumusi, mida poisike kotkajana mängides omandab, ja arvestades asjaolu, et meie kool ei saa piiratud aja pärast küllaldaselt määral rakendada poisikese tegevus- ja mängutungi, väärib siiski tõsist tähelepanu poisikeste koondamine organisatsiooni, muuseas ka ettevalmistusena järgnevat tegevuseks.

Järeldusi.

Tihedat sõprussidet poisikeste vahel harilikult pole, koostöö toimub lihtsalt karjavaistust, puudub vajadus väiksemateks intiimrühmitusteks. Seepärast ei saa ega tule rakendada kotkapoegade töös salgasüsteemi, vaid pere töötab tervikuna üldjuhi eestvõttel. Pesad oma iseseisvaid koondusi ei pea. Ainult koonduseks asetumine, eriuülesannete täitmine, pesadevahelised võistlused, mängud jne. toimuvad pesade kaupa.

Lubadus, seadused ja kombad sisaldagu ainult selliseid nõudeid, mis on poisikesele jõukohased ja teostatavad ning väljenduselt konkreetsed. Näiteks pole voodi korraldamine alati läbiviidav otse pärast tõusmist, sest voodiriided vajavad veel enne tuulutamist, poiss aga peab kooli minema. Ei saa seada alatimaksivaks nõudeks, et kotkapoeg valu puhul naeraks või raskuste korral vilistaks (ka sümboolselt mitte): see oleneb siiski iseloomu neist omadustest, mis pole muudetavad, ja muidugi ka valu ulatusest. Raske on ka iga päev ligimesele head teha. Vahel pole selleks võimalusigi.

Kotkajapoja kasvatus tuleb rajada õppimisele mängu ja tegevuse kaudu. Seda peavad arvestama ka katsenõuded. Rida oskusi (rivi, mängud, võimlemine) ja harjumusi (seaduste ja kommete täitmine) tulebki hindamisele selle järgi, kuidas neid tegevuses täidetakse ja elus arvestatakse.

Kehtivate katsekavade nõuded näivad olevat rasked. Osalt sellega on küll seletatav, et katsejärgudes noorhaukaid on 50% ümber noorhaugaste üldarvust (Noored Kotkad 1. XII 1935 — 30. XI 1937). Kuna katseist aga võrdlemisi vähe saab ära jätta, tuleks töö kergendamiseks siimaalse kahe katsejärgu asemele võtta kolm. Nii muutuvad sihid poistele kättesaadavamaks. Esimese katse nõuded olgu minimaalsed. See hõlbustaks kiiremat vormikandmise õiguse saamist ja välist pere ühtlustamist, millel ei puudu kasvatuslik tähtsus.

Uusi noortemagistreid.

28. veebr. s. a kaitses Rakveres NK Viru Maleva Rakvere II Malevkonna pealik kj. Pear Rootalu noortemagistri-väitekirja teemal „Malevkonna staabi ülesandeid“. Oponentidena esinesid nmag. R. Lahi Tartu Malevast ja nmag. V. Pirsko Tallinna Malevast.

Pear Rootalu.

P. Rootalu sündis 12. nov. 1904. a. Virumaal Vihula vallas. Alghariduse omandas sama valla 6-kl. algkoolis. Lõpetas 1926. a. Rakvere õpetajateseminari.

Tegutsenud õpetajana Vihula valla Vihula (Annikvere) algkoolis ja koolijuhatajana sama valla Kavastu algkoolis. Alates 1. jaan. 1937. a. tegutseb P. Rootalu tagavaraõpetajana Viru Maavalituse juures, kus tema eralisteks ülesanneteks noorsoo-organisatsioonide tegevuse koordineerimine ja juhtimine.

Noorte Kotkaste organisatsioonis tegutseb P. Rootalu alates 1931. aastast, kus kuni 1938. aastani tegutses NK Viru Maleva Haljala malevkonna pealikuna ja 24. veebr. 1938. a. kuni praeguseni Rakvere II malevkonna pealikuna. Tegutsenud mitmes Peastaabi ettevõttes juhtivalt.

Omab Kotkaristi kuldristi ja NK teenetemärgi.

Võistluste korraldamisest malevkonnas.

Väljavõte Pear Rootalu noortemagistri-väitekirjast „Malevkonna staabi ülesandeid“.

Võistlus noorkotkalikel aladel malevkonna parima üksuse nimele nõuab pikeimat ettevalmistust, täpset määrustikku, juhiseid kohtunike-kogu moodustamiseks ja pikemat võistlusaega.

Enamasti algab rühmades tegevus suvise töövaheaja järel sügisel koolitöö

algusega üheaegselt. Uute liikmete juurdetulemise tõttu üksuse koosseisu terviku ilme omandamine võtab aega jõuluni. Sügisel tööperioodil viiakse läbi ka „Alati valmis!“ võistlus. Seega parim aeg malevkonna üksustevahelise võistluse läbiviimiseks on pärastjõulune tööperi-

Ära tuleks jätta katsetest: nn. sea-duste seletamine, mis pole kotkapojale jõukohane, elulugude jutustamine, laulud peale hümnid ja võimlemisharjutuste esitamine. Juurde tuleks mõningaid harjumusi tervishoiu alalt ja käetegevusega seotud ülesandeid.

Normaalseks eaks organisatsiooni astumisel on 10. eluaasta. Siis ärkab poi-

sikesel vajadus ühinemiseks teistega ja ta on jõudnud algkooli II klassi, seega juba kodunenud kooli eluga. Esimese klassi õpilase võtmine kotkapojaks pidurdaks koolitööd ega laseks rajada küllalt kindlaid aluseid tegevuseks organisatsioonis, sest kaks uut asja korraga on poisikesele palju.

Värske pähkliõli, maitseained

E. G Ü N T H E R

Tallinn, Tartu, Viljandi, Pärnu.

ood suvise laagri. Võistlusmäärustiku seab kokku malevkonna staap kooskõlas oma tegevuskavaga, esitab kinnitamiseks malevkonna vanemale ja saadab üksuste kätte varakult enne võistluse algust. Võistluse kasvatustlik eesmärk on kättesaadav siis, kui see haarab neid tegevusalasid, mida just soovitakse sel tööperioodil malevkonna poolt rõhutada. Aastast aastasse ei saa kasutada samä määrustikku, puudub uudsus ja eelmise aasta kogemused võivad tegevuse üksuses suunata ainult võistlusele ettevalmistamise suunas.

Näitena olgu toodud allpool mõned võistlussarjad malevkonna üksuste vaheliseks võistluseks:

19 . . aastal.

1. Sõlmed.
2. Esmasabi.
3. Märkmikkude täitmine.
4. Sportlikud alad:
 - a) täpsusvise,
 - b) kaugushüpe.
5. Õppetöö edukus.
6. Osavõtt mlvk. laagrist.
7. Kirjalik test.

19 . . aastal.

1. Salakirja lahendamine.
2. Sõlmed.
3. Sportlikud alad:
 - a) teatejooks 60 m,
 - b) suusatamine.
4. Kimmimäng.
5. Tegevusraamat.
6. Osavõtt maleva laagrist.
7. Kirjalik test.

19 . . aastal.

1. Võistluskirjatöö.
2. Enda mõõdete tundmine.
3. Kimmimäng.
4. Pioneer/side-ala:
 - a) välivoodi mudel,
 - b) helklamp.
5. Sportlikud alad:
 - a) kaugusvise,
 - b) teatejooks.
6. Noorkotka vorm.
7. Kirjalik test.

Mõned võistlusalad, näit. sõlmed, kirjalik test ja sportlikud alad sobivad kohandatult aastast aastasse. Nendes leidub ikka uusi kombinatsioone, ilma et oleks karta kordamist. Osa võistlusi on läbiviidavad rühma tegevuspaigas moodustatud kohtunike koosseisu ees, teise osa (test, kimmimäng) läbiviimiseks on vaja luua kõigile üksustele võrdsed tingimused ja võrdne hinnang. Selleks peab malevkonna staabist üks ning sama juht (ka mitu staabi liiget) külastama võistluse läbiviimiseks kõiki üksusi, kes võistluse lõppedes teeb kindlaks tagajärjed.

Noorkotkalikud võistlused õnnestuvad ainult siis ja omavad mõtte ning sisu, kui viiakse täpselt läbi võistluse ettevalmistustööd. Võistlused viiakse läbi õigeaegselt, vähemalgi määral kõrvale kaldumata võistlusmäärustest. Malevkonna staap peab kogu aeg jälgima võistluste läbiviimist üksustes, vajaduse korral virgutama mahajääjaid, lahendama arusaamatusi, võistluse lõpul selgitama esikohale tulnud üksuse ja temale üles näitama teenitud tunnustust. Võistlussarja tulemuste avaldamisel on vajalik seada kõik üksused paremusjärjekorda, et võistlejal oleks näha tema koht paremus tabelis.

Võistluste korraldamisel on tegemist poistega mitmest vanusest ja noorkotkalikust järgust: alates 8-aastasest pesapojast kuni 17-aastase noorkotkani. Selleks on soovitatav võistlejad jagada kolme gruppi: 1) haukad, 2) algajad ning pesakotkad ja 3) kotkapojad ning noorkotkad. Vastavalt sellele tuleks ka hinnata võistlustulemusi andes nooremale eri-võistlusalad või täita määratud alast ainult osa. Mida võistleja suudab üle nõutava, annab temale lisapunkte, samuti saavad ka nooremad lisapunkte vanemate

poistega ühtlase võistlusala täitmise puhul.

Vaimseist võistlusaladest võiks kõne alla tulla: male, kabe, kõnelemisoskus, joonistused jne.

Tervele malevkonnale võistluste korraldamise kõrval pole huvitusega korraldada võistlusi ringkondade kaupa — eriti maal — ja kitsamail, kohaliku eluga ühenduses olevail aladel.

Suviti on enamasti igal pool vanemad poisid seotud koduse tööga, kuna nooremad käivad karjas ja skautlikel aladel võistlemine on raskendatud aja puudusel. Elu ise, see ümbrus, milles liigume ja teeme tööd, peab andma kätte alad, milles kasvav noor peab kaasa rühkima omasarnaste reas ja kus ta tahab oma töötulemustega jõuda esimesele kohale. Seepärast pole sugugi huvitusega jälgida, näiteks, kui palju üks või teine rannas elutsev noor aitab vanemaile kaasa suvel leivateenimiseks, mitu kasulikku ja tööeasmärgiga tundi poiss viibis paadiga või laevaga merel, jne. Maal elutseva noore juures jälgime tema tööpinget, milliseid tulemusi ta sai aiakultuuride kasvatamisel, palju haukapojal valmis karjas luudi, vihtu, korve, puulusikaid jm.

Seni oleme harjunud nägema võistlustel peamiselt sportlikke alasid, kus püstitatakse rekordeid ja saadaks auhindu, aga elu ennast kui võistlusobjekti ei oska meie hinnata. Skautlus põhjeb elulähedasel mängul ja mäng peab olema sil-laks lapseast täiskasvanu ikka.

Selle süsteemi ellurakendamisel oleme lähtunud rohkem laagreid ja maaõhku vajava linnapoiis seisukohalt, ja kui seesugused plaanid maaoludes 100% liselt ei ole läbiviidavad, siis tunnistame oma töötulemused madalaks ja vähetasuvaks. Ometi on karjapoiis elu tervel suvel palju mitmekesisem kui ükski juhtide ettevalmistusel läbiviidav õppe- või puhkelaager. Karjapoiis elu võrdlemisel laagripoiis eluga, on esimesel ainukeseks puuduseks organiseeritud üksuse ja kambatunde arendamise kitsad piirid.

Seevastu füüsiline jõud ja vastupanujõud võib areneda karjas suuremal määral kui laagris.

Tegelikud juhid, kes käesoleva mõttekäigu vastu tunnevad huvi, võiksid karjapoiis-noorkotka kasvatamisel kasutada praktiliste ülesannete lahendamiseks poisi suvist tööaega. Pole õige, et me püüame teha talvel pimedais klassitubades pioneeralalisi mudeleid ja sideteenistuseks õppevahendeid ja suvel see tegevus seisab. Hea võimalus on neid mudeleid ja õppevahendeid valmistada karjas. Kasutades saadaolevaid materjale ja vaba tööjõudu, võib poiss karjas valmistada mitmeks erikatseks. Võrreldes talvise nikerdustööga, on sootuks teine asi metsas tegelikuks tarvitamiseks ehitada purre, meisterdada iste, okstest onn, pävakell jm. Sellele noorkotkallikkude teadmiste omandamise alale pole senini ainult pööratud tähelepanu, antud tunnustust ega hinnangut. Suvise tegevuse läbiviimiseks peaks talvel andma täpsed juhised ja juhatama kätte allikad ja vajaduse korral teostama suvelgi mõne pealiku kaudu nõuannet.

Missugused oleksid võimalused suviste tööülesannete andmiseks, pealegi võistluse alusel, on omaette käsiteldav probleem. Siinkohal on tähtis ainult tähelepanu juhtimine praktilistele ja elulähedastele aladele malevkonna poolt korraldatavate võistluste sarjas.

Hädavajalikum ese matkal

A. FREDERKING'
»TURIST»SEEP

Töövõistlused.

Väljavõte Voldemar Toom'i noortemagistri-väitekirjast
 „Põllumajanduslik osa noorkotkalikus töös“.

Olles kindlal veendumusel põllumajandusliku osa tähtsuses noorkotkalikus töös võime ütelda, et see aitab meil poisse kasvatada teoinimesteks, kes õpivad tegeliku tööga vajalikke teadmisi ja oskusi, õpivad hindama kehalist tööd, kasvavad isamaalises vaimus, sisendades endile armastust kodukoha ja vanemate elutöö vastu. Siit kasvavad välja eeldused ja huvi töö vastu üldse ja maamajandusliku töö vastu eriti, mis on suuremalt osalt ka poiste edaspidine elutöö.

Noorte kotkaste organisatsioonis on juba enamvähem väljakujunenud kolmeastmeline liigitus vanusegruppidesse: 8—12-aastased haukad, 12—16-a. noorkotkad, 16—20-a. vanemad noorkotkad /kotkaringide liikmed/. Ka Noorsoo organiseerimise seadus määrab nooreks olemise piiri 20. eluaastani ja on seega eelneva jaotusega kooskõlas. Neid vanusegruppe ei võta mina järgnevas mitte kindlapiirilistena, vaid kasutan tegelikult nende asemel arenemisastmeid. I arenemisaste 2. ja 3. klassi algkooli õpilased, II arenemisaste — algkooli 4.—6. klassi õpilased ja III arenemisaste — algkooli lõpetanud ja need, kes lahkunud algkoolist kooli kursust lõpetamata, kuni 20. eluaastani.

Vastavalt nimetatud arenemisastmetele toon alljärgnevalt teemasid II ja III arenemisastmele, kuna I arenemisastmele töövõistluste korraldamine on varajane. Töövõistluste teemasid II arenemisastmele:

1. Kõõgivilja-seemnete tundmise võistlus.
2. Peenrategemise võistlus.
3. Taimede istutamise võistlus.
4. Maakaevamise võistlus.
5. Kartulinoppimise võistlus.
6. Rukkihakkide tegemise võistlus.
7. Juurvilja harvendamise võistlus.
8. Linakitkumise võistlus.
9. Luuategemise võistlus.
10. Nõõripunumise ja plessimise võistlus.

Töövõistluste teemasid III arenemisastmele:

1. Kõõgivilja-seemnete, ka põlluvilja-seemnete hindamise võistlus.
2. Heinasao tegemise võistlus.
3. Heinaniitmise võistlus.
4. Heintaimede määramise võistlus.
5. Viljarõugu tegemise võistlus.
6. Umbrohtude tundmise võistlus.
7. Haotegemise võistlus.
8. Veise puhastamise võistlus.
9. Veise välimiku hindamise võistlus.
10. Lüpsivõistlus.

Töövõistluse meetod on paremaid töövõtete ja tööoskuse levitamise vahendeid poistele, kuna võistlus toob palju elevust õpinguisse. Ka levitame tööoskust töövõistlustega laiemates hulkades. Poiste huvi tõstmiseks kui ka tööoskuste levitamise mõttes on hea töövõistlusi korraldada poiste kodudes, põllumajandusnäitustel, põllum. koosolekute puhul ja muul sobival ajal.

Töövõistlused tuleb tingimata ette valmistada praktilistel koostustel, kus õpetatakse kätte õiged töövõtted ja selgitatakse võistluse tingimused. Pole üleliigne korraldada ka eelvõistlusi, nagu see on moeks sportlikkudel aladel. Kui võistluse aeg on poistele varakult teatatud, siis on neil võimalik ka küllaldaselt ette valmistada. Võistlusi juhtima valitagu asjatundjad kohtunikud. Kohtunikud olgu eriti valvsad, et võistlustingimused oleksid kõigile osavõtjaile ühtlased ja ühtlaselt teada.

Alates võistlusega hoiame pealtvaatajad võistluskohtadelt küllalt kaugel, et suuremal hulgal võimalduks võistlusi jälgida. Võistluste kohad jagame loosiga. Kohad kui ka võistlejad on nummerdatud. Eriti on see tarvilik, kui kohtunikud kõiki võistlejaid ei tunne. Võistluse materjalid kohale toodud, võistlejad kohale asetatud, selgitame veel kord võistluse tingimusi ja vastava märguande peale algab võistlus. Märguandeks võiks tarvitada sõnu: „kohtadele!“ — „tähe-

Uusi noortemagistreid.

1. märtsil s. a. kaitses Rakveres NK Viru Maleva Kilti rühma vanakotkas kj. Voldemar Toom noortemagistri-väitekirja teemal „Põllumajanduslik osa noorkotkalikus töös“. Oponentidena esinesid agr. T. Takjas Viru Maavalit-
susest ja nmag. E. Vardja Tartumaa Malevast.

Voldemar Toom.

Voldemar Toom sündis 8. märtsil 1902. a. Albu vallas Järvamaal. Omab algkooli ning kesk- ja kutsekooli põllu-
majanduslikkude oskusainete õpetaja kutsed. Alates 1926. aastast töötab juha-
tajana Kilti 6-kl. algkoolis.

V. Toomi sulest on ilmunud koolikir-
janduse alal kõlblusõpetuse lugemikud
„Rõõmu ja kurbust“ I—IV algk. klassile
kahes raamatus ja terve rida artikleid
pedagoogilistes ajakirjades „Kasvatus“
ja „Eesti Kool“ ning ajakirjas „Kotkas“.

NK organisatsiooni astus V. Toom
1930. aastal Virumaa V-Maarja Kilti
rühma vanakotkana, millisel kohal praegu
tegutseb. 1936. aastal tunnustati kot-
kajuhi märgi vääriliseks. On pidevalt
osa võtnud lektorina NK Viru Maleva õp-
pepäevadest, juhtide kursustest, laagri-
test ja peaaegu kõigist NK Peastaabi
harjutuslaagrest.

Omab Kotkaristi hõberisti.

lepanu!“ — „alata!“). Sobiv alguse
märguanne on ka vile. Töö lõpetaja
teatab enesest oma numbrilise hõikami-
sega. Ajalist võistlust on hea lõpe-
tada vilega. Aeg võtta stopperiga.

Toon järgnevalt maakaevamise
võistluse näite ühes hindamistabeliga:

1. Iga võistleja kaevab 10 ruut-
meetrit maad. Maapind olgu kõigil
võistlejail enamvähem ühtlane. Töö-
riistadeks ühesugused aialabid.

2. Hindamisel arvestatakse labida
käsitsemise oskust, kaevamise tehni-
kat, töö headust ja töö kiirust. Vaa-
data, kas muld pööratakse kaevaja
poolt korralikult ümber, kas kaeva-
tud ja kaevatava maa vahel seisab
vahe kogu kaevamise kestel, kas kae-
vatud maa jääb ühtlane.

3. Punkte saadakse järgmiselt:

- a) Töö headus kuni 10 punkti
- b) Töö kiirus „ 10 „
- d) Üldmulje „ 5 „

Võimal. saada 25 punkti.

Võiks ka arvestada nii, et I koha
saamiseks on vajalik saavutada punk-

tide summa 22, II koha saamiseks — 19,
III koha saamiseks 16 punkti.

	I	II	III
Töö headus . . .	9 p.	8 p.	7 p.
Töö kiirus . . .	9 „	8 „	7 „
Üldmulje . . .	4 „	3 „	2 „
	22 p.	19 p.	16 p.

Eranditena tuleb hinnata üldvõist-
lusmäärustikkude järele lüpsi- ja väli-
miku hindamise võistlusi, millised
määrused on Põllutöökoja poolt keh-
tima pandud.

Vastavaid materjale koos hindamis-
kavadega leidub ajakirja „Tõusev
Noorus“ 1938. aastakäigus. Seal too-
dud hindamise kavu võib ka noorte
kotkaste rühmadele tarvitada. Tööteh-
nikat ja tööriistade käsitsemise oskust
hindame üldmulje all.

Iga võistluse eel olgu koostatud
täpsed võistluse tingimused ja hinda-
mise kava, mis võistlejatele teatatakse.
(Vaata eespool toodud kava näidet
ühes hindamistabeliga.)

Koduranna tundmaõppimise praktilisest käsitlemisest.

*Väljavõte Vold. Pihlau noortemagistri-väitekirjast
„Merinoorkotkas koduranna tundjana“.*

1. Aine käsitlemise lähtekohad ja töökavad.

Koduranna tundmaõppimisel lähtume vaatlustest. Poistega jalutame tihti. Koguneme koolimajja või mõnda teise kindlaksmääratud kohta ja sealt läheb ühine matk randa. Teel vestleme.

Kallas langeb, moodustades kolmeastmelise trepi. Esimene langus umbes 1,5 km vee piirist. Astme all on rohkete allikate vöö. Teine ja järsem langus on umbes 200 m veest. Astmelt on suurepärase vaade merele. Kauguses sinendavad kaks saart. Idas tõuseb kallas, muutudes järsuks paekaldaks. Lääne pool kallas tõuseb pikka, sügavale merre kaardub maa. Rannal lähemal ja kaugemal mitmesuguseid ehitisi, vabrikute korstnaid, vaatlustorne, tuulikuid jne.

Viimane aste ja langus rannaliivale jõudes. Liival ja vees rohkesti suuri kive. Paarikümne meetri laiselt on vesi punakat värvi, edasi tumesinine, mitmesuguse läikega. 150—200 m kaugusel tekivad juba keskmise tuule juures teravad murdlained, kaugemal lainetus näilikult koguni nõrk. Merel kalurite püügiabinõude korkide read ja rüsade tähised.

Vaatlusel ja vestlusel tekivad küsimused iseenesest. Mis saared need on? Kui kaugel? Kui kõrge on kallas? Kust suured kivid randa saanud? Vaatlustel tekkinud küsimustest valmib tegevuskava. Muidugi ei haara tekkinud küsimused sageli kõigekülgsest asju, mida merinoorkotkas võiks teada. Oluline on ranna tähelepanelik vaatlemine iseenesest ja seejuures tekkinud huvi kaugemate küsimuste lahendamiseks. Poisid on nobedad ise üksteisele vastama. Kodukohas nad pigem küsivad vähe ja siis tuleb juhil

endal küsida. Mõnikord on edukam poiste vastustele vastu vaielda ja seega neid nende teadmiste kontrolliks uurima panna asju, millesse süvenemist juht sooviski. Ekslik on juhil vaatlusel tekkinud küsimusi püüda kohe ära vastata.

Koduranna tundmine ainult praktiliselt ei võimalda poistel sooritada järgukatseid. Vajalik on tegelikku elu täiendada ja ülevaatlikuks teha teoreetilise osaga. Praktilises osas ei ole igakord tarvis vanuses vahetegemine. On loomulik, et 12-a. poisid vähem suudab sõuda kui 18-a. Aga rannavees sumab ja kivid otsib välja noorem samuti kui vanem. Mootorpaadiga merele sõites pole hea ühtegi rühma liiget maha jätta, kui paadi mahutus lubab. Ei ole vanemat ega nooremat, kui rühm teeb lõbusõite ja purjetamisharjutusi jääkelguga. Teoreetiliste koonduste puhul tekib vahe. Missuguses vanuseastmes koduranna praktilisel tundmaõppimisel tekkinud küsimusi ühes või teises osas ja ulatuses laiendame, selle kohta seab soovid ja nõuded merinoorkotkaste järgukatsete kava (Peastaabi 27. V 1938. a. ringkiri nr. 42/N — „Kotkas“ nr. 6, 7/8 — 1938.). Poiste vanuse ja järgukatsete nõuetega tuleb töökavad ühtlustada.

2. Koondused.

Praktiline koonduse näide:

Käesoleva koonduse ettevalmistus toimis eelmise koonduse ajal, mil umbes 10 minuti jooksul jutt oli käsiloest (vaadel-di loodi).

Koondusele koguneme randa rühma sõudepaadi juurde. Ilmunud on 1 salk, kuna paat rohkem ei mahuta.

1) Avatseremooniaks salk asetseb ümber paadi. Kõik võtavad paadist kätega

Uusi noortemagistreid.

1. märtsil s. a. kaitses Rakveres NK Viru Maleva Lüganuse Malevkonna pealik kj. Voldemar Pihlau noortemagistri-väitekirja teemal „Merinoorkotkas koduranna tundjana“. Oponentidena esinesid van. ltn. Vares KL Peastabist, nmag. V. Hiir Tartumaa Malevast ja kj. Ed. Tiik Harju Malevast.

Voldemar Pihlau.

V. Pihlau sündis 25. mail 1906. a. Keeni vallas Valgamaal. 1928. aastal lõpetas Tartu õpetajateseminari, mille järel asus õpetajana ametisse Tartumaal Palamuse algkoolis. 1932. a. valiti V. Pihlau Virumaale Püssi valla Aa 6-kl. algkooli juhatajaks missugusel kohal tegutseb praeguseni.

Noorte Kotkaste organisatsiooni astus V. Pihlau 1931. a. Tartumaa Maleva Palamuse rühma lippurina. 1933. aastast peale NK Aa merirühma vanakotkas ja KL merirühma pealik. 1936. aastast peale Viru/Lüganuse Malevkonna pealikuks.

Kotkajuhi märk annetatud 1938. a. kevadel.

Omab Kotkaristi kuldristi ja NK teenetekirja.

kinni ja laulavad mingi sobiva laulu (näit.: „Merimeeste laul“). Laulu lõpul pealik salga haamriga (näit.: kalakujuline, ahing varreks) koputades paadi võõrile avab koonduse.

2) Korraldusi.

3) Koonduse kava: merepõhja ja vee sügavuse uurimine koduranna teatud sektoris. Pealikul on kaasas Kaitseliidu merirühmalt laenatud käsilood. Ka paaril poisil on omavalmistatud loed. Kaldal kl. meresidepostis asub Wildi tuulemõõtja. Enne merele sõitu tehakse märkuste kausta sissekanne aja, tuule suuna ja tugevuse kohta. Ja siis ühiselt rannas tuntud hüüete saatel lükatakse paat vette. Parajal kaugusel paadipealik annab käskluse: „Aerud!“ Nüüd mõõtjaks määratud poisid täidavad loe pesa kaasa toodud rasva ja kriidijahu seguga ning asuvad mõõtma. Meelespidamiseks on hea, kui esimene mõõtmine mõnel äpardub. Viga tekib, kui viskad loe vette alla-

tuule, sest paat triivib loeliinile peale. Ekstus selgitatakse. Vee sügavus ja põhja koosseis märgitakse üles, samas tehakse kaardile vastav märk (tähistamiseks, kus toimus mõõtmine). Mõõtmise toimingut korratakse kavas ettenähtud kohtades.

4) Randumine.

5) Korraldusi järgmiseks koonduseks.

6) Lõpptseremoonia (avatseremoonia-ga sarnane).

See koonduse näide on vastav III astmele. Koonduse kestus umbes 2 tundi. Teoreetilise koonduse näide: Koonduse kohaks rühma kodu ja ajaks talvine tööperiood.

1) Avatseremoonia. Salga kepp on mõla (nikerdatud, poiste nimed sisse põletatud jne).

2) Kontroll, käskkirj, korraldusi.

3) Aineks eelpoolkirjeldatud praktilise koonduse materjalide läbitöötamine. Igal poisil on valmimisel koduranna kaart. Mõõtmise andmed vee sügavuse

Pärnumaa kodutütarde nimi Eesti kultuurilukku.

Neil päevil selgusid Pärnumaa kodutütarde rahvamängude kogumise võistluste tagajärjed. Võistlustest, millest osavõtt kujunes haruldaskultuurilukku, võtsid osa 35 rühma 117 kodutütrega. Alused ja vastavad kirjalikud juhised võistlusteks töötas välja Eesti Rahvaluule Arhiiv, samuti tegi arhiiv kokkuvõtte ja hinnangu tagajärgedest. Võistluste tulemused olid erakordselt head, koguti väärtuslikku materjali rahvamängude, tantsude ja rahvaluule näol 3005 lk. ja 6546 punkti. Võistlustel kogutud rahvaluule hoitakse Eesti Rahvaluule Arhiivis erikõidetes pealkirja all „Pärnumaa kodutütred 1938“.

Selle võistlusega said Pärnumaa kodutütred Presidendilt rahvaluulekogujaile määratud I auhinna 75 krooni. Nimetatud auhind jagatakse 11 parima kodutütred-võistleja vahel. 4 neist saavad 10 kr. ja 7 5 kr. Teistele võistlejatele antakse mitmesuguseid raamatuid. Rühmadest tulid kohtadele Pornuse — I, Kilingi-Nõmme — II, Väandra III, Kabli IV ja Uue-Kariste V.

Peale selle on võistluste auhindade muretsemiseks summasid määranud Pärnu Maavalitsus, KL Pärnumaa Malev, NKK Pärnumaa Ringkond ja Pärnu Majanduseühisus.

Kodutütarde Pärnumaa Ringkond 8-aastane.

8. märtsil täitus 8 aastat Pärnumaa kodutütarde tegevuse algusest. Ringkond sai oma alguse NKK Pärnumaa Ringkonna koosolekul, kus otsustati asutada organisatsioon tütarlastele „Naiskodukaitse Noored“ nime all. Esimeseks noorte vanemaks oli Helene Johani. 1932. a. üleriigilise kodutütarde organisatsiooni kinnitamisega said need organiseeritud

kohta otsitakse üles. Tutvutakse sügavusjoonte märkimisega ja ühiselt nendega täiendatakse üks kaart (seni oli see tegemata!). Kuna mõõtmisi on olnud mitu korda, võrreldakse, kas ei ole mõnes kohas merepõhi muutlik. Kui, siis mispärast? Valminud kaarti võrreldakse trükitud kaardiga. Kui on suuri erinevusi, tehakse märkus vastavasse tööraamatusse ülesandeks võimaluse puhul kontrollida veel korraldajate tegevusega. Lõ-

Pärnumaa tüdrukud endile nimeks „Kodutütred“.

Esimese rühmana ringkonnas registreeriti Talli, neile järgnesid Mõisaküla ja Väandra. Praegu töötab ringkonnas 73 rühma 1575 kodutütrega.

Edukalt töötab ringkonnas on soodustanud KL ja NKK hea suhtumine ja abi.

Ringkonnavanemaks on praegu Mare Riismandel, abiks Sinaida Elend ja sekretäriks Elvi Arrol.

Aastapäeva tähistamiseks ilmuvad 8. märtsil kõik Pärnumaa kodutütred vormis kooli ja 12. skp. toimuvad rühmades vastavad pidulikud koondused. Aastapäevaks anti välja ringkonna käsitsi paljundatud ajakirja „Kodutütred Oleme“ erinumber.

Rühmajuhtide kool Viru Malevas.

Laupäeval, 11. märtsil s. a. algas Rakveres Rakvere piirkonna noorte kotkaste rühmajuhtide kool, millest osa võttis 43 rühmajuhti kogu Lääne-Virumaalt.

Kursuste vanemaks oli linnapea H. Aviksoo, pealikuks instr. A. Toome ja kommandandiks n.-k. Käosoo. Lektoritena tegutses peale kohalike jõudude Peastabi vaneminstruktor nmag. K. Liping.

NK Tartu Malev korraldas malevõistluse.

Veebruaris toimusid NK Tartu Maleva üksustevahelised malevõistlused H. Treffneri gümnaasiumi ruumides.

Esimesele kohale tuli „Kuperjanovi“ rühm, saavutades 33,5 punkti; 2. kohale Kommertsgümnaasium — 23 p.; 3. kohale „Taara“ rühm — 21 p.; 4. kohale „Ümera“ rühm — 18 p.; 5. kohale „Kalevi“ rühm — 12,5 p. ja 6. kohale „Uku“ rühm — 11,5 p. Edasi järgnesid „Põhja-kotka“, „Uite-rangiora“, „Lembitu“ ja „Tarbatu“ rühm.

puks iga poiss täiendab oma kaarti sügavusjoontega.

4) Mänge, laule.

5) Läbirääkimisi järgmise koonduse üle.

6) Lõpptseremoonia.

Missuguseid teemasid valida praktiliste teemade aineks koduranna tundmaõppimisel, selle kohta leidub merinootkaste järgukatsete kavast rohkesti materjali.

„Kotkakodu“ valmistub suvisesks hooajaks.

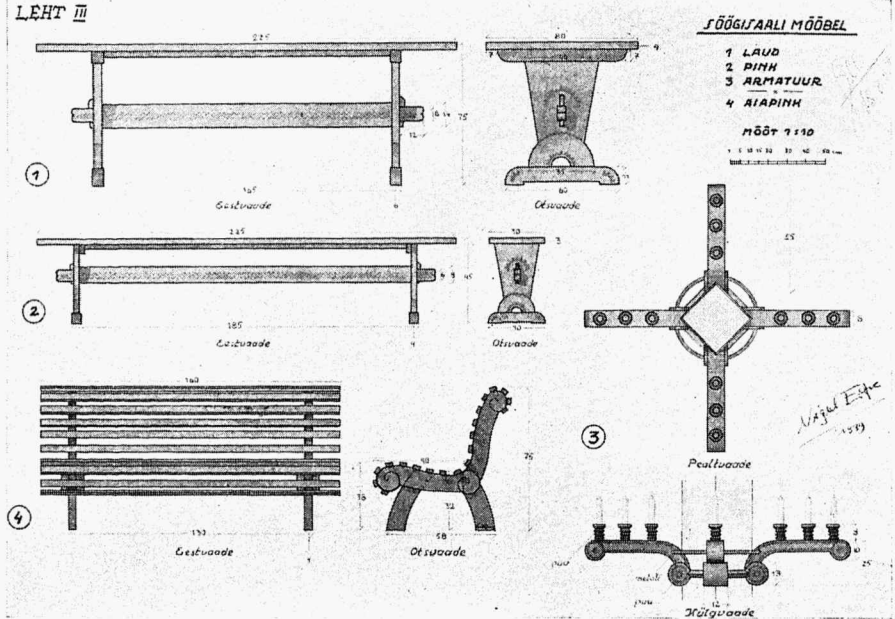
„Kotkakodu“ ujula kavand.

Noorte Kotkaste Peastaabis töötatakse praegu suure pingega „Kotkakodu“ suvise tööperioodi ettevalmistamise alal. Juunis peab „Kotkakodu“ oma ukseid avama noortele, keda võib sinna igapäevaseks tegevuseks vastu võtta kuni sada inimest, tarviduse korral veel enamgi. Kavade kohaselt pääsevad esijoones Võrumaa ilusas looduses ja tervislikus kliimas oma suvevaheajaga „Kotkakodu“ katuse all veetma noored kotkad, ja kui nende hulgast ei leidu soovijaid küllaldasel arvul, siis ka teised organiseeritud ja organiseerimata poisid. Poiste tegevus on rajatud kindlale kavale vastavate noortejuhtide järelevalvel, kusjuures tegevus korraldatakse noorte kotkaste organisatsioonis kasutatava salgasüsteemi põhimõttel. Tegevusaladelt on kavad koostatud poiste huvidele vastavad, kusjuures iga päev on ette nähtud ka mõni tund füüsilist tööd.

Osavõtmine „Kotkakodu“ tegevusest on esialgu ette nähtud kahepäevaste perioodide kaupa, mille järel koosseis vahetub, kuid soovijail oleks võimalus ka mitu perioodi kaasa teha. Perioodide järgi kujuneb ka eritegevus — kursustena ujumise, kergespordi, salgapealike väljaõppe, puhkpilli-muusika jne. alal, vastavalt erikavale, milline tuleb koostamisele lähemal ajal. Kava koostamisel arvestatakse, kuidas vastavad õppeabinõud ja seadised „Kotkakodus“ valmivad.

Praegu on „Kotkakodus“ käsil ujula ehitamine, mille kavand selle kuu algul Võru maavalitsuse poolt kinnitati. Ujula ehitatakse kõigiti eeskujulik, algajate ja ujujate basseiniga. Neist viimane võimaldab ujumisvõistluste korraldamist 25 m distantsil 7-1 ujumisrajal. Ujula juures asetseb väike ujumise valvetorn, kust ka hüppearjutusi saab teostada 1 m ja 3 m kõrguselt. Ka paadisillad

LEHT III

kuuluvad ujulaga üheaegselt ehitamisele ning paatide ostmiseks on läbirääkimised käimas. Tõenäoliselt tulevad ka süstid muretsemisele.

Nende ridade ilmutades lugejate ette on arvatavasti tellimus juba täitmisel ka mööbli valmistamise alal. Puumööbel tellitakse lihtne, aga tugev ja stilne. Vastavad kavandid on valmistanud kunstnik Nigul Espe. Voodid on ette nähtud raudtorust ja arvatavasti võetakse tarvitusele Haridusministeeriumis väljatöötatud kooli-internaatide vooditüüp, kuigi see on kallim tavalisest müügil-olevast raudvoodist. Voodis on ette nähtud õlgkott kui tervislikum ja suvelokkorras praktilisem. Voodipesu ja teki peab iga osavõtja ise kaasa tooma.

Vastavad plaanid „Kotkakodu“ ümb-ruse planeerimiseks on koostatud, kus on ette nähtud palju istutamist ja vastavate teede ja platside rajamist. Ligemal ajal tulevad väljatöötamisele ka ettepanekud „Kotkakodu“ kaugema ümbruse — seega Kubja suvituskoha — planeerimiseks, niivõrd kui see huvi pa-

kub „Kotkakodu“ elu korraldamiseks ja poistele ka meelepärase töö leidmiseks. Enne suvise töö algust tuleb teostada ka majade juures veel värvimistöid — nii et „Kotkakodu“ peaks muutuma ühtlasi kodukaunistamise mõttes enam-vähem eeskujuks. Kui aga suudetakse teostada kõik vastavad puude istutamised ja kui need jõuavad juba kasvuhuugu, siis peaksid noored oma koduga olema mitte ainult enam-vähem, vaid täiesti eeskujuks.

Kuigi poiste vastuvõtuajaks on suur hulk töid ja ettevalmistusi ära tehtud, siiski jääb poiste eneste teha veel suur hulk nende jõukohast tööd — iga laadi spordiseadiste püstitamine, spordiabinõude valmistamine, kaevamised, ümb-ruse puhastamine, pinkide asetamine ja puhkepaikade korraldamine. Kogu „Kotkakodu“ ülimald eesmärgiks aga on eluterve ja lõbusa meeleolu loomine ning kehalise kosumise ja vaimu värskendamise eest hoolitsemine kindlakavalise elu korraldamise kaudu.

J. T.

Noorte Kotkaste Vanema

käskkiri nr. 117. Vabariigi aastapäeval 1939. a.

§ 1.

Vabariigi aastapäevadega tähistame meie rahva suurimate võitluste ja püüete suursaavutusi — vaba kodu, vaba Eesti sündi. Noored, teie oma ilusaima seaduse täitmiseks — armastada kodu ja olla ustav isamaale meenutage järjekordselt Vabariigi 21. aastapäeva puhul austuses neid mehi, kelle elu, töö ja võitlused on olnud selle seaduse elav kehastus. Meenutage seda selleks, et olla lähedal selle võitluse sangarlikkusele, millest sündis meie rahva vabadus, meenutage selleks, et suudaksite sama sangarlikku vaimu kehastada eneses meie kodu igavese vabaduse ja õitsengu kindlustamiseks.

§ 2.

Vabariigi 21. aastapäeval tunnustan Ustava Sõpruse märgi väärilisteks noorkotkluse töös erilist tunnustamist vääriva kauakestva kaastöö eest:

1. major Richard A k s, KL. Tartu Maleva pealik;
2. kolonel-leitnant Peeter A s m u s VR II/2 ja 3, KL. Tartumaa Maleva pealik;
3. major Tõnis A v i n g o, KL. Pärnumaa Maleva pealik;
4. kolonel August B a l d e r VR II/3, Tallinna/Põhja malevkonna vanem;
5. major Jaan H e l j u s t e VR II/3, KL. Võru Maleva pealik;
6. kolonel-leitnant Johan H i o b, end. KL. Valga Maleva pealik;
7. kolonel Viktor K o e r n VR II/3, Narva NK. ja Kdt. Sõprade Seltsi esimehe abi;
8. koolide inspektor Juhan K o p p e l, Saaremaa Maleva vanem;
9. kolonel-leitnant Hugo K u l b o k VR II/3, KL. Valga Maleva pealik;
10. van. advokaat Martin K u t t i, Viru Maleva vanem;
11. kolonel-leitnant Jaan L e p p VR II/2 ja 3, end. KL. Tallinna Maleva pealik;
12. Hans L i n s i, Viru Maleva vanema abi, end. Viru Maleva pealik;
13. major Rudolf L i n t s VR I/3, KL. Tallinna Maleva pealik;
14. kolonel-leitnant Jaan L u g u s VR I/3, KL. Pärnu Maleva pealik;
15. Narva linnapea Jaan L u s t, Narva NK. ja Kdt. Sõprade Seltsi esimees;
16. Narva abilinnapea Jaan L u t s;
17. kolonel-leitnant Ants L õ h m u s VR I/3 ja II/3. Pärnu Maleva vanem;
18. Koolijuhataja Kristof M a a s i k VR II/3, Narva Maleva vanem.
19. major Kaarel N a a r i t s VR I/3, end. KL. Lääne Maleva pealiku kt.
20. Maavanem Karl P a j o s, Viru Maleva vanema abi;
21. kolonel Oskar P a j u s o o VR II/3, Võru Maleva vanema abi;
22. major Hugo P l o o m i p u u, KL. Petseri Maleva pealik;
23. kolonel-leitnant Karl P r e e s, KL. Järva maleva pealik;
24. Salme P r u u d e n, Kodutütarde vanem;
25. kolonel-leitnant Johan R a u d m ä e VR II/3, KL. Sakalamaa Maleva pealik;
26. Koolijuhataja Ferdinand R u s i, Sakalamaa/Põltsamaa malevkonna vanem;
27. kolonel-leitnant Kristjan S a a r, KL. Harju Maleva pealik;
28. kolonel Aleksander S e l v e t, VR/3, Narva NK. ja Kdt. Sõprade Seltsi laekur;
29. kolonel-leitnant Karl S o o, VR I/3, KL. Lääne Maleva pealik;
30. major Ernst S o o m u s t e, KL. Narva Maleva pealik;
31. Bruno S t e i n b e r g, Saaremaa Maleva vanema abi;
32. kolonel-leitnant Oskar S ä r e v, KL. Saaremaa Maleva pealik;
33. major Rein T a r m a k, end. KL. Sakalamaa Maleva pealik;
34. Direktor Konstantin T r e f f n e r, Tartu/H.T.G. malevkonna vanem;
35. Koolide inspektor Märt U l k, Järva Maleva vanem;
36. kolonel-leitnant Georg V a h e r VR II/3, KL. Viru Maleva pealik;
37. Direktor Mihkel V a r r i k, Sakalamaa Maleva vanem;
38. Siseminister Richard V e e r m a a, Võru NK. ja Kdt. vanemate pere asutaja ja end. esimees;
39. Direktor Anton Ü k s t i, Lääne Maleva vanem.

Alus: Peastaabi protokoll nr. 31 p. l. 21.02.39 ja Noorsoo-organisatsioonide Peavanema kinnitus 22.02.39. ljh. 10—N, 22.02.39.

§ 3.

Vabariigi 21. aastapäeval tunnustan aitaaja märgi väärilisteks noorte kotkastega hästi töötanud ja üldettevõtete korraldamises kaasa aidanud vanemad tegelased:

Peastaabist:

LUSIKAS, Alfred, KL. Peastaabi revident. RAUDSEPP, Rudolf, VR I/3, KL. Peastaabi sekretär.

PULLISAAR, Tõnis, KL. Peastaabi Kraami-varustuse jsk. pealik.

NIGULAS, Karl, KL. Peastaabi varahoidja.

Harju Malevast:

VÕMMA, Johannes, KL. Rapla malevkonna pealik.

Lääne Malevast:

ARNOVER, Eduard, KL. Märjamaa malevkonna pealik.

KUREPALU, Jaan, Märjamaa/Haimre rühma vanakotkas.

RUUKI, Jüri, Märjamaa/Raba rühma vanakotkas.

LILLIOJA, Ivo, KL. Risti malevkonna pealik.

SAAR, Aleksander, Risti malevkonna vanem.

Narva Malevast:

KIVIMÄGI, Eduard, KL. Öppurkompanii pealik.

Sakalamaa Malevast:

POLMANN, Kristjan, S.-Jaani/„Lembitu“ Kotkariigi vanem.

Tallinna Malevast:

VESKI, Mihail, Kalevi/T.-T. Inglis Kolledži rühma vanakotkas.

PARTS, Paul, Lõuna/Seminari rühma vanakotkas.

Tartu Malevast:

NIRK, Juhan, NK. Sõprade Seltsi abiesimees.

Tartumaa Malevast:

KURVITS, Aleksander, NK. Sõprade Seltsi abiesimees.

MARK, Raimond, NK. Sõprade Seltsi sekretär.

SÜTT, Richard, VR II/3, Maleva vanema instr. aj. k. t.

TERASMAA, Riho, Jõgeva malevkonna abivanem.

NIGOL, Taivo, Tartu-Maarja Raadi rühma vanakotkas.

MARAND, Arnold, Tartu-Maarja/Rahinge rühma vanakotkas.

JÄNES, Peeter, Virtsjärve/Konguta rühma vanakotkas.

Valga Malevast:

KAROLIN, Jaan, Linna/„Kajaka“ rühma vanakotkas.

KADAK, Johannes, Linna/„Lõvi“ rühma vanakotkas.

Võru Malevast:

kj. TÖLDSEPP, Hugo, Maleva pealiku abi.

GUTMANN, Jaan, Maleva kehakasvatuse nõunik.

PÜTSEP, Karl, Maleva staabi nõunik.

PALUTEDER, Arnold, Maleva staabi nõunik.

VARIK, Koidula, Kodutütarde Võru Ringkonna vanema abi.

kj. OMRI, Ernst.

GLÜCK, Mihkel, Antsla malevkonna vanem.

TIRU, Arnold, Kanepi/Põlgaste rühma vanakotkas.

ROHTLA, Julius, Linna/Muusika rühma vanakotkas.

VESKE, Rudolf, Linna/Sisevete rühma vanakotkas.

KISAND, Karl, Linna/„Säde“ rühma vanakotkas.

TREIMANN, Alfred.

HELJUSTE, Linda, NKK. Ringkonna liige.

Alus: Peastaabi protokoll nr. 31 p. l. 21. 02. 39.

§ 4.

Vabariigi 21. aastapäeval tunnustan Lembitu risti väärilisteks edukalt ja eriti tunnustusväärselt juhtimisalal tegutsenud noorte kotkaste juhid:

Harju Malevast:

KULASALU, Mihkel, Maleva pealik.

Lääne Malevast:

ROOSIMÄGI, Herbert, Maleva pealik.

Tallinna Malevast:

nmag. RANDVEE, Osvald, Nõmme malevkonna pealik.

Petseri Malevast:

SAARNIIT, Richard, Maleva pealiku abi.

Saaremaa Malevast:

kj. TÖLDSEPP, Elmar, Maleva pealiku abi.

Alus: Peastaabi protokoll nr. 31 p. l. 21. 02. 39.

§ 5.

Vabariigi 21. aastapäeval tunnustan teenetemärgi väärilisteks edukalt ja tunnustusväärselt juhtimisalal tegutsenud noorte kotkaste juhid:

Lääne Malevast:

kj. NÕU, Rudolf, Risti malevkonna pealik.

Petseri Malevast:

kj. NIGOL, Alfred, Maleva instruktor.

RAUDSEPP, Edgar, Petseri/Tobrova rühma vanakotkas.

Merirühma „Urmas“ tegevusest.

19. apr. s. a. pühitseb NK Lääne Maleva esimene merirühm „Urmas“ Haapsalu oma aastapäeva. Aastailt küll noor, on merirühm „Urmas“ oma tegevuses saavutanud mõndagi märkimisväärt.

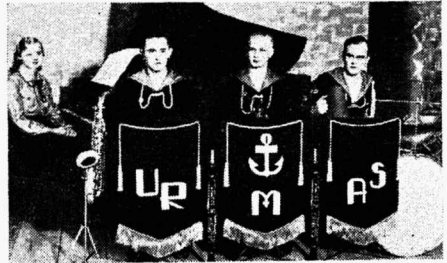
Merirühm „Urmas“.

Rühma asutamismõtte algatajaks tuleb pidada kohalikke vanemaid Kaitseliidu tegelasi eesotsas meredivisjoni pealiku E. Viirega. Vastavalt võetud ülesandele ja tegevusele on rühm kujunenud vanemate poiste rühmaks (16—20 a.), mille liikmeiks eranditult õpilased kohalikust tööstuskoolist ja gümnaasiumist. Merirühmana on „Urmas“ oma peategevuse suunanud muidugi mereasjanduslikele aladele. Nii on rühmas toimunud navigatsioonikursused ja kevadel seisab real poistel ees eksam kohaliksõidu loa saamiseks. Meresõidupraktika omandamist soodustavad eriti rühma kasutada olev suurem purjepaat ja sagedased merikaitseliidu õppused ja manöövrid. Viimastest võtab rühm osa terves koosseisus ja selle tulemusena on sideala rühmas eriti tugev.

Mõrenduslike aladega paralleelselt leiavad käsitlemist ka noorkotkalikud alad. Siin on rühm leidnud tunnustust oma välise esinemisega. Kuid ka sisulistest saavutistest põe rühma lühike tegutsemisaeg vaene. Nii näiteks saavutas rühm läinud aasta suvel Haapsalu Malevkonna laagris eeskujulikema rühma vimpli ja möödunud tegevusperioodil tuli rühm üldkokkuvõttes maleva seitsmendaks.

Tunnustust on rühm leidnud ka spordialal, olles praegu malevkonna rühmade võrkpallimeister ja möödunud aasta maleva parim rühm suusatamises.

Teiste rühmadega ja kohaliku seitskonnaga peetakse pidevalt kontakti. Eriti lähedal seisab rühmale kodutütardest sõsarrühm „Merike“. Eriiist poolehoidu on võitnud rühma omanimeline jazz-orkester, milline aunuks omasarnane Haapsalus.

Rühma jazz-orkester.

Rühma juhib staap koosseisus: vana-kotkas hr. A. Berggren, kotkas kj. Ilmar Soondra, lippur nk. Endel Särm ja signaalist kp. Heino Noor.

Pärnu Malevast:
kj. LINSI, Aarne, Maleva pealik.
Sakalamaa Malevast:
IBRUS, Artur, Kolga-Jaani malevkonna pealik.
AVILO, Ene, Põltsamaa/Nõmavere haukapere vanahaugas.
Tallinna Malevast:
TARTLAN, Valdek, Nõmme/Progümn.
I rühma vanakotkas.
TARU, Arvo, Nõmme/Progümn. Valdeku rühma vanakotkas.
Tartumaa Malevast:
kj. TAMM Jaan, Jõgeva malevkonna pealik.

kj. KUUS, Arno'd, Elva malevkonna pealik.

Valga Malevast:
kj. TAMM, Bernhard, Sangaste/Restu haukapere vanahaugas.
kj. KIVISIKK, August, Sangaste/Restu Tsiirgulinna haukapere vanahaugas.

Võru Malevast:
kj. KÕIV, Valter, Maleva pealiku abi.
kj. REBANE, Henn, Maleva pealiku abi.
kj. PALLOSON, Elmar, Põlva malevkonna pealik.
SAARNIIT, Johannes, Vastseliina malevkonna vanem.

Alus: Peastaabi protokoll nr. 31
p. l, 21. 02. 39.

§ 6.

Vabariigi 21. aastapäeval tunnustan teenetekirja vääriilisteks edukalt juhtimise alal tegutsenud noorte kotkaste juhid:

Harju Malevast:

kj. TIIK, Eduard, Maleva instruktor.

Lääne Malevast:

ULUOTS, Oskar, Maleva pealiku abi.

LEINVEER, Valdur, Hiiumaa/Harju rühma vanakotkas.

LIIVLAID, Arvo, Hiiumaa/Jausa rühma kotkas.

nk. ÕISPUU, Rein, Hiiumaa/Lauka rühma kotkas.

kp. PITS, Richard, Lihula/Hanila rühma vanakotkas.

pk. ELLERMAA, Osvald, Märjamaa/Vaimõisa rühma kotkas.

Petseri Malevast:

nk. KARINSKI, Vladimir, Laura/Kõrgesilla rühma kotkas.

pk. ELGASTE, Nikolai, Laura/Laura rühma kotkas.

LEPP, Elmar, Laura/Lõuna rühma vanakotkas.

KÄRBLANE, August, Petseri/Košelki haukapere haugas.

Pärnu Malevast:

kj. KAER, Johannes, „Lembitu“ rühma kotkas.

Sakalamaa Malevast:

pk. ROOVIK, Georg, Pilstivere/Imavere rühma vanakotkas.

MÄDAMÜRK, Jaan, Suure-Kõpu malevkonna vanema abi.

nmag. KUIV, Erich, Keskmalevkonna pealiku abi.

VARES, Osvald, Keskmalevkonna pealik.

ANIMÄGI, Anton, Paistu malevkonna pealik.

SAAREND, Eduard, Viljand^d/„Kiire“ rühma vanakotkas.

Tartu Malevast:

KÄOSAAR, Juhan, HTG. malevkonna pealiku abi.

Tartumaa Malevast:

KUKRUS, August, Voldi malevkonna pealik.

KURSS, Ernst, Alatskivi/Omedo rühma kotkas.

Valga Malevast:

NÕO, Peeter, Kehalise kasvatuse nõunik.

TOIME, Paul, Maleva signalist.

VIRES, August, Hargla/Iigaste rühma vanakotkas.

VARES, Karl, Helme/Lõve rühma vanakotkas.

MAATEN, Jaak, Helme/Tõrva rühma vanakotkas.

PALVADRE, Juhan, Linna/„Kulli“ rühma vanakotkas.

EGEL, Aleksander, Linna/„Kotka“ haukapere vanahaugas.

MELTS, Richard, Sangaste/Sangaste rühma vanakotkas.

Võru Malevast:

kj. ANTON, Alfred, Maleva instruktor.

kj. KIVI, Elmar, Vastseliina malevkonna pealik.

LÕHMUS, Arnold, Põlva malevkonna pealiku abi.

kj. HÄRM, Valev, Linna/III algk. rühma vanakotkas.

nk. SILLER, Ervin, Antsla/Kuldre rühma kotkas.

kj. EDASI, Roland.

Alus: Peastaabi protokoll nr. 31
p. l, 21. 02. 39.

§ 7.

Vabariigi 21. aastapäeval tunnustan kotkajuhi märgi vääriilisteks juhtimise oskusi ja võimeid üles näidanud noorkotkad:

Harju Malevast:

nk. KAJASSAAR, Aadu, Kuusalu malevkonna pealik.

nk. KALDA, Henn, Nissi malevkonna pealik.

nk. TAMM, Johannes, VR II/3, Rapla malevkonna vanem.

Lääne Malevast:

nk. ALEVE, Ervin, Haapsalu malevkonna lippur.

nk. SOONDRÄ, Illar, Haapsalu/„Urmasse“ rühma kotkas.

nk. MUSTKIVI, Rein, Risti/Risti rühma kotkas.

Pärnu Malevast:

nk. LINSI, Heino, Maleva noorhaugaste nõunik.

Pärnumaa Malevast:

nk. RAIST, Nikolai, Maleva instruktor.

Tallinna Malevast:

nk. RAIDMA, Hugo, Kalevi/RIK'i haukapere vanahaugas.

nk. MÖLDER, August, Lõuna/„Tähe“ rühma vanakotkas.

Tartumaa Malevast:

nk. TAMM, Otto, Jõgeva/Palamuse rühma kotkas.

nk. KOPP, August, Elva/Aru haukapere haugas.

nk. KONSAR, Samuel, Rõpna malevkonna pealik.

nk. LAAR, Eduard, Virtsjärve malevkonna pealik.

nk. UUK, Rudolf, Voldi/Särje haukapere vanahaugas.

Alus: Peastaabi protokoll nr. 31.
p. 1, 21. 02. 39.
§ 8.

Kinnitan Noorte Kotkaste Pärnu Maleva pealiku abiks kj. Valter KAA-SIK'u, arvates 27. novembrist 1938. a.

Alus: KL. Pärnu Maleva pealiku esitis nr. 467, 31. 12. 38.
§ 9.

Kinnitan Noorte Kotkaste malevate instruktorite kohtadele:

Harju Malevas kj. Eduard TIIK, arvates 01. aprillist 1938. a. kuni 31. märtsini s. a.

Järva Malevas nmag. Ernst TARN, arvates 01. aprillist 1938. a. kuni 31. märtsini s. a.

Petseri Malevas kj. Alfred NIGOL, arvates 01. aprillist 1938. a. kuni 31. märtsini s. a.

Tallinna Malevas kj. Lembit ANTON, arvates 16. jaanuarist kuni 31. märtsini s. a.

Tartu Malevas kj. Arved KANS-VEI, arvates 01. aprillist 1938. a. kuni 31. märtsini s. a.

Võru Malevas kj. Aksel TOOME, arvates 01. aprillist 1938. a. kuni 31. märtsini s. a.

Võru Malevas kj. Alfred ANTON, arvates 01. detsembrist 1938. a. kuni 31. märtsini s. a.

Õiendus: ljh. nr. 24 — N.

J. MAIDE,
kolonel,

Noorte Kotkaste Vanema kt.
J. TEDERSOO,
Peastaabi Ülem.

Väljaandja: NK. Peastaap. Vastutav toimetaja: G. Reial.

Toimetuse nõukogu: kol. P. Asmus, prof. E. Ein, prof. J. Köpp, koolide inspektor J. Lang, dir. V. Neggo, prof. A. Piip ja kindr.-maj. A. Traksmaa.

Toimetus: H. Treial (peatoimetaja), noortemagistrid R. Lahi (tegevtoimetaja), V. Hiir, K. Liping, A. Ohaka ja E. Tarn.

Toimetus-talitus: Tartus, Võidu 10, tuba 24, tel. 17-44.

Tellimishind: aastas kr. 1.50, 6 k. — kr. 0.80, 3 k. — kr. 0.40. Üksiknumber 15 senti. Koos „Noore Kotkaga“ aastas kr. 2.—, 6 kuud — kr. 1.20.

Ajakiri ilmub 12 korda aastas. Posti jooksev arve nr. 2133.

*Hoorepargi nahatööstus, naha-
ja nõõrikauplus*

M. Mitt

Tartu, Kaubahoov 15. Tel. 603

Naha, saapa ja teraskaupade ladu

B. Kopkin

Tartus, Kaubahoov 23
Telef. 6-67 Asut. 1890.

Valmisrõivaste ja tellimisteäri

Aug. Valdson

Tartu, Aleksandri tän. 1. Telef. 12-66

Külastage

»Koolivara!«

„Koolivara!“ on vääriskauba!

„KOOLIVARA“ Võidu 10, Tartus

Kooli- ja
Koduaedadele

*ilupõõsaid, ilupuid, hõbekuuski ja püsililli, samuti
igas. viljapuid ja marjapõõsaid soovitab puukool*

Karl Will Tartus, postkast 225.

VALMISTAME

igasuguseid trükitöid maitsekalt

K. Mattieseni trükikoda

Tartu, Vallikraavi 4 / Telefon 4-80 ja 4-97 / Postkast 46